

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Oleg Lozan în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 15 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Secrieru Ghenadie Xxxxxx, născut la xx xxxx
xxxx, originar xx Xxxxxx, r-nul Xxxxxx,
domiciliat xx Xxxxxxxx, r-nul Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.08.2015 - 15.04.2016;

Instanța de apel: 16.06.2016 - 03.10.2016;

Instanța de recurs: 09.01.2017 - 05.04.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 15 aprilie 2016, Ghenadie Secrieru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Petru Podgorneac a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Ghenadie Secrieru în beneficiul lui Petru Podgorneac suma de 12000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă înaintată de Constantin Miron a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Ghenadie Secrieru în beneficiul lui Constantin Miron suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ghenadie Secrieru la 26 iulie 2015, aproximativ la ora 16:15, aflându-se la bazinul acvatic „Corușca” amplasat pe adresa or. Hîncești, str. Mihalcea Hîncu, 129, în public, în prezența mai multor persoane, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, manifestând obrăznicie deosebită în comportament, i-a bruscat și le-a adresat cuvinte necenzurate angajaților MAI, inspectorii ai serviciului de patrulare în cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Bortă Marin și Sîrbu Aurel, care

acționând conform normelor legale, au încercat să curme actele huliganice și i-au cerut acestuia să se calmeze, însă ultimul nu s-a supus cerințelor legale ale reprezentanților autorităților de drept.

Tot Secrieru Ghenadie, aproximativ la ora 16:30, aflându-se în același loc public, continuându-și acțiunile infracționale, fiind în stare de ebrietate, ca urmare a consumului în exces de băuturi alcoolice, nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorilor de poliție, Petru Podgorneac și Constantin Miron, care la fel au fost chemați în ajutor la fața locului, cu scopul de a curma acțiunile ilegale de tulburare a ordinii publice și i-au cerut de ai urma la sediul Inspectoratului de Poliție Hîncești. Urmărind scopul de a întrerupe acțiunile legale ale polițiștilor numiți, de curmare și constatare a unei fapte antisociale, precum și prevenirea săvârșirii unei eventuale infracțiuni, Ghenadie Secrieru intenționat, le-a adresat diferite cuvinte necenzurate și amenințări cu aplicarea violenței fizice, i-a tras pe aceștia de haine și anume, uniforma de serviciu, rupându-le cămașa, precum și le-a aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le vătămări corporale neînsemnate.

La solicitările insistente ale lui Petru Podgorneac, Constantin Miron, Marin Bortă și Aurel Sîrbu de a înceta acțiunile huliganice, Ghenadie Secrieru nu a reacționat, continuând să utilizeze un limbaj trivial și să-i tragă de haine precum și să-i amenințe cu aplicarea violenței fizice.

În rezultatul acțiunilor intenționate cu caracter violent ale lui Secrieru Ghenadie, a fost zădărnicită activitatea polițiștilor Petru Podgorneac, Constantin Miron, Marin Bortă și Aurel Sîrbu, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și descoperire pe urme fierbinți a unei infracțiuni de huliganism.

3. Avocatul Oleg Lozan în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din lipsa faptelor incriminate.

În motivare a invocat că, probele examinate în cadrul ședinței de judecată nu au demonstrat faptul săvârșirii de către Ghenadie Secrieru a infracțiunilor imputate, mai mult, unicul martor audiat în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, Marina Borodin, a declarat că, inculpatul nu a iscat conflict cu cineva, nu a încălcat ordinea publică, conflictul s-a produs numai după venirea colaboratorilor serviciului de pază „Bercut”.

Prima instanță a dat apreciere greșită declarațiilor martorilor Marin Bortă, Aurel Sîrbu și părților vătămate Petru Podgorneac și Miron Constantin, care fiind colaboratori ai MAI au fost persoanele care l-au reținut pe Ghenadie Secrieru la 26 iulie 2015 și în urma „reținerii legale” Ghenadie Secrieru s-a ales cu traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, fractura oaselor nazale, edem al țesuturilor moi și echimoză la nivelul nasului, echimoza și excoriația pe față, la nivelul membrelor superioare, echimoză și excoriație la nivelul toracelui, excoriații în regiunea lombară, umărul drept, edem și echimoză la nivelul membrului inferior drept, excoriații la nivelul membrului inferior stâng, conform raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015.

Mai mult, persoanele date au avut în ajutor și pe martorii Andrei Erhan și Pavel Albu colaboratori ai serviciului de pază „Bercut”.

A susținut apelantul că, din aceste considerente acuzatorul de stat nu a

prezentat probe directe, cu toate că era posibil, deoarece la 26 iulie 2015 ora 16:15 pe teritoriul terasei „Corușca” erau mulți vizitatori, însă depistarea lor nu era convenabilă colaboratorilor MAI, la săvârșirea actului de huliganism de către Ghenadie Secrieru, deoarece actul de huliganism nu a existat.

Subsidiar a invocat avocatul că, este stranie argumentarea acțiunilor civile privind recuperarea prejudiciului moral, depuse de Petru Podgorneac în sumă de 12000 lei și Constantin Miron în sumă de 10000 lei, de către prima instanță și anume „caracterul și gravitatea suferințelor psihice”, „statutul social al persoanelor vătămate” dat fiind faptul că aceștia nu au răspuns la întrebarea în ce au constat suferințele psihice la reținerea lui Ghenadie Secrieru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vinovăția, vina acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părților vătămate Petru Podgorneac (f.d.183-184, vol. I) și Constantin Miron (f.d.185-186, vol. I); declarațiile martorilor Marin Bortă (f.d.181, vol. I); Aurel Sîrbu (f.d.182, vol. I); Marina Borodin (f.d.187-188, vol. I); Andrei Erhan (f.d.189, vol. I); Pavel Ambul (f.d.190-191, vol. I); rezultatul alcooltestului „Drager” din 26 iulie 2015, ora 18:28, în privința lui Ghenadie Secrieru (f.d.5, vol. I); informația telefonică din 26 iulie 2015, ora 14:25 (f.d.7, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26 iulie 2015, cu tabel fotografic (f.d.11-14, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 481 din 28 iulie 2015, în privința lui Constantin Miron (f.d.37-38, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 471 din 27 iulie 2015, în privința lui Petru Podgorneac (f.d.42-43, vol. I); caracteristica inculpatului eliberată la 27 iulie 2015 de Primăria s. Voinescu, r-nul Hîncești (f.d.67, vol. I); adeverința eliberată de Primăria s. Voinescu, r-nul Hîncești la 27 iulie 2015 privind componența familiei inculpatului (f.d.68, vol. I); certificatul medical în privința inculpatului eliberat la 27 iulie 2015 de IMSP Spitalul raional Hîncești (f.d.69, vol. I); revendicarea (f.d.70, vol. I); copia sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 septembrie 2002 în privința lui Ghenadie Secrieru (f.d.77-79, vol. I); copia raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015, în privința lui Ghenadie Secrieru, cu tabel fotografic (f.d.82-85, vol. I); acțiunea civilă înaintată la 02 octombrie 2015 de către Petru Podgorneac (f.d.138-139, vol. I); acțiunea civilă înaintată la 05 octombrie 2015 de către Constantin Miron (f.d.140-141, vol. I), care sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Respingând apelul, instanța a menționat că, urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat în conformitate cu procedura prevăzută de lege și nu a constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, și anume sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite de inculpat, probele pe care se

întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Instanța de apel a evidențiat că, în contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind condamnarea inculpatului, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, iar faptele acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

În atare situație, instanța de apel a reținut că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal: huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, precum și de art. 349 alin. (1¹) Cod penal: aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a stabilit că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 16, 61, 75 Cod penal.

Motivele, precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpat.

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Față de lucrul judecat de prima instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina lui Ghenadie Secrieru, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, instanța de apel a stabilit că, inculpatul nu cade sub incidența

Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - existând restricția prevăzută la art. 1 - nu a manifestat căință activă pe parcursul procesului penal și restricția prevăzută la art. 10 lit. k) - inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

5. Avocatul Oleg Lozan în numele inculpatului, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului a invocat că, la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, declarațiile colaboratorilor de poliție se contrazic, fiind astfel prezente motive întemeiate sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate nu este dovedită.

Astfel, susține recurentul că, situația că 6 persoane nu au reușit să imobilizeze o persoană și să o urce în automobil, contravine realității, iar faptul că Ghenadie Secieru a fost dus pe timp de zi până la Inspectoratul de poliție, încătușat și condus de doi colaboratori de poliție, l-a demoralizat și i-a distrus demnitatea inculpatului ca cetățean, fiindu-i încălcate drepturile.

La fel, indică recurentul că, nu au fost administrate probe care să confirme faptul săvârșirii de către inculpat a infracțiunilor incriminate, or unicul martor audiat în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, Marina Borodin, a declarat că, inculpatul nu a iscat conflict cu cineva, nu a încălcat ordinea publică, conflictul a apărut numai după venirea colaboratorilor serviciului de pază „Bercut”.

Totodată, urma a fi stabilit că, declarațiile martorului Marina Borodin, depuse în cadrul ședinței de judecată se contrazic cu cele depuse în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel a dat apreciere greșită declarațiilor martorilor Marin Bortă, Aurel Sîrbu și părților vătămate Petru Podgorneac și Constantin Miron, care fiind colaboratori ai MAI au fost persoanele care l-au reținut pe Ghenadie Secieru la 26 iulie 2015 și în urma „reținerii legale” lui Ghenadie Secieru i-a fost cauzată conform raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015, vătămare corporală ușoară.

Mai mult, persoanele date au avut în ajutor și pe martorii Andrei Erhan și Pavel Albu colaboratori la „Bercut”.

Susține recurentul că, din aceste considerente acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe, cu toate că era posibil, deoarece la 26 iulie 2015 ora 16:15 pe teritoriul terasei „Corușca” erau mulți vizitatori, însă depistarea lor nu era convenabilă colaboratorilor MAI, la săvârșirea actului de huliganism de către Ghenadie Secieru, deoarece actul de huliganism nu a existat.

Apărarea a indicat că, este stranie argumentarea acțiunilor civile privind recuperarea prejudiciului moral, depuse de Petru Podgorneac în sumă de 12000 lei și Constantin Miron în sumă de 10000 lei, de către prima instanță și anume „caracterul și gravitatea suferințelor psihice”, „statutul social al persoanelor vătămate” dat fiind faptul că aceștia nu au răspuns la întrebarea în ce au constat suferințele psihice la reținerea lui Ghenadie Secieru.

Subsidiar a invocat recurentul că, la emiterea hotărârii de condamnare în privința lui Ghenadie Secieru urmau să apară dubii referitor la faptul de către cine au fost cauzate leziunile corporale lui Ghenadie Secieru, or, conform

raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015, l-a ultimul au fost depistate: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, edem al țesuturilor moi și echimoză la nivelul nasului, echimoza și excoriația pe față, la nivelul membrelor superioare, echimoză și excoriație la nivelul toracelui, excoriații în regiunea lombară, umărul drept, edem și echimoză la nivelul membrului inferior drept, excoriații la nivelul membrului inferior stâng, odată ce părțile vătămate și martorii participanți activi la reținerea și imobilizarea inculpatului, nu i-a aplicat acestuia careva lovituri și nici nu a văzut ca cineva să aplice lovituri.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință și procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece din textul recursului se evidențiază că recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, argumentele invocate au format obiect de judecare în instanța de apel, care le-a examinat detaliat, apreciind toate probele din dosar conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

La rândul său, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, fapt ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, acuzarea consideră că, în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea atacată.

6.1. Asupra recursului au prezentat referințe părțile vătămate Petru Podgorneac și Constantin Miron, care și-au exprimat acordul cu examinarea recursului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiuri pentru recursuri stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă Colegiul reține că, recurentul nu a indicat concret circumstanțele prin care se constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, care este eroarea gravă de fapt pe care a admis-o instanța de apel și care anume elemente constitutive ale infracțiunilor incriminate inculpatului nu au fost întrunite, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul a invocat temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din temeiul pentru recurs invocat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

Colegiul penal constată că preponderent argumentele formulate de apărare se referă la modalitatea de apreciere a probelor, în special recurentul obiectând asupra depozițiilor martorilor Marin Bortă, Aurel Sîrbu și părților vătămate Petru Podgorneac și Constantin Miron, care sunt colaboratori ai MAI, considerând că aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece anume aceștia au fost persoanele care l-au reținut pe inculpat la 26 iulie 2015, iar în urma reținerii, lui Ghenadie Secrieru i-a fost cauzată, conform raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015, vătămare corporală ușoară.

La acest punct de analiză, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la

presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului raportat la învinuirea imputată acestuia prin actul de învinuire și sesizare a instanței.

Prin alte cuvinte, opozabil celor enunțate de recurent privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în cauză, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Ghenadie Secrieru, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului corespund elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 349 alin. (1¹) Cod penal.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeierile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4 al prezentei hotărâri.

În contextul în care analizăm critica cu privire la examinarea unilaterală a probelor de către instanța de apel, nu ar fi depășit să facem referire și la prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

De altfel, conducându-se anume de aceste reglementări, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, după cum afirmă recurentul, ci coroborându-le le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina inculpatului Ghenadie Secrieru săvârșirea infracțiunilor de huliganism și aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Prin urmare, simplul fapt că apărarea susține o anumită versiune cu privire la faptele desfășurate la 26 iulie 2015 și interpretează probele după propria opinie, nu constituie un motiv suficient pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum se solicită în recursul dedus judecății.

Cu referire la argumentele apărării precum că la emiterea hotărârii de condamnare în privința lui Ghenadie Secrieru urmau să apară dubii referitor la faptul de către cine au fost cauzate leziunile corporale lui Ghenadie Secrieru, or, conform raportului de constatare medico-legală nr. 3572 din 30 iulie 2015, l-a ultimul au fost depistate: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, fractura oaselor nazale, edem al țesuturilor moi și echimoză la nivelul nasului, echimoză și excoriație pe față, la nivelul membrelor superioare, echimoză și excoriație la nivelul toracelui, excoriații în regiunea lombară, umărul drept, edem și echimoză la nivelul membrului inferior drept, excoriații la nivelul membrului inferior stâng, Colegiul penal ține să menționeze că prin ordonanța de

refuz în pornirea urmăririi penale din 14 august 2015, a fost dispusă neînceperea urmăririi penale pentru rele tratamente față de Ghenadie Secrieru din partea colaboratorilor întreprinderii private de pază și protecție „Bercut” și de către angajații IP Hîncești.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs enunță și faptul, că criticele invocate în recursul apărării au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Ghenadie Secrieru, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzute de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub aceste aspecte de către recurent.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Oleg Lozan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Secrieru Ghenadie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev